

Prædiken til 19. søndag efter trinitatis 1927

En prædiken af Kaj Munk

Kaj Munks prædiken over Mark 2,1-12 til 19. søndag efter trinitatis den 23. oktober 1927. Kilde: Brovstsamlingen s. 39.

Og da han nogle Dage derefter atter gik ind i Kapernaum, spurgtes det, at han var hjemme. Og der samledes mange, saa at der ikke mere var Plads, end ikke foran Døren; og han talte Ordet til dem. Og de komme og bringe til ham en værkbruden, der blev baaren af fire. Og da de ikke kunde komme nær til ham for Folkeskaren, toge de Taget af, hvor han var; og da de havde brudt Hul, firede de Sengen ned, hvorpaa den værkbrudne laa. Og da Jesus saa deres Tro, siger han til den værkbrudne: »Søn! dine Synder ere forladte.« Men nogle af de skriftkloge sade der og tænkte i deres Hjerter: »Hvorfor taler denne saaledes? Han taler bespotteligt. Hvem kan forlade Synder uden een, nemlig Gud?« Og Jesus kendte straks i sin Aand, at de tænkte saaledes ved sig selv, og sagde til dem: »Hvorfor tænke I dette i eders Hjerter? Hvilket er lettest, at sige til den værkbrudne: Dine Synder ere forladte, eller at sige: Staa op, og tag din Seng, og gaa? Men for at I skulle vide, at Menneskesønnen har Magt paa Jorden til at forlade Synder,« siger han til den værkbrudne: »Jeg siger dig: Staa op, tag din Seng, og gaa til dit Hus!« Og han stod op og tog straks Sengen og gik ud for alles Øjne, saa de alle bleve forfærdede og priste Gud og sagde: »Aldrig have vi set noget saadant.« (Mark 2,1-12)¹

Er ikke Livet mere end Maden? dette er for Jesus en Visshed; for mange Menn. er det ikke saadan: Hvis vi ikke lever for at æde, ved jeg da ikke, hvad vi lever for. Ja ja, det er noget, vi alle har en Rem af Huden af; hvis vi ikke lever for at skabe Hygge om os, samle os Luxus, gøre os det behageligt, faa en fin Omgangskreds osv. osv., hvad er der saa ved det hele? Der er noget godt ved den Tankegang, det ægger Folk opad eller i hvert Fald fremad, men det er dog godt at faa gjort sig det klart, at dybt set, er det en Overtro at tillægge alt det ydre egentlig Værdi. Jeg respekterer det Menn., der staar ved sit Liv, at Fattigdom er en hæderlig Sag; jeg respekterer den Mand, der har Mod til at bryde med kortspil, hvis han en Dag føler Lede ved det, selv om det koster ham noget Selskabelighedsvelvære; jeg respekterer den Husmoder, der lægger jer uden at skule til Naboersken med at anskaffe noget af al den Flødeskumsfraadseri ved

¹ *Prædikenteksten*: medtaget i den oversættelse, som Munk må formodes at have benyttet ved gudstjenesterne. For *Det Nye Testaments* vedkommende den autoriserede udgave fra 1907.

Kaffebordene, jeg respekterer overhovedet enhver, der tør gaa foran, tør gaa sin egen Vej; gaar den Vej; han føler som rigtig uden at skule, dukke sig, spørge. Ja, de nævnte eksempler er jo i det smaa, og dog vil der altid være noget, der vil lokke os til at tillægge de ydre Ting for stor Værdi, især jo nærmere de rykker os; bides der i vort Legeme, bliver det helt galt. Og dog er Sjæleherskhed¹ bedre end Legemsundhed. Derfor faar den værkbrudne: Syndernes Forladelse. Maaske har Sygdommen kaldt den Bøn frem hos ham, maaske undrer han sig og vækkes først nu: er det en Gave, trænger jeg til det? Peter Rørdam (Jeg har fortalt jer det før) til de saarede Soldater hvad hyler du for? du har jo dine Synders naadige Forladelse. Pastor Bartholdy Møller: Sludder, Pine er godt. Gud give os Martyrsindet o.s.v. det, der ønsker Syndernes forladelse frem for alt.

¹ *Sjæleherskhed*: formentlig Munks sammensætning; herskhed findes ikke i ODS, men i *Kalkars ordbog*, hvor det angives som: kraft, iver; altså sjælskraft.